

ट

ट 1) m. a) ein best. Laut. — b) Zwerg. — c) पाद (Viertel WILS.) MED. I. 1. — 2) f. टा a) die Erde EKĀKSHARAK. im ÇKDR. — b) an oath, confirming an assertion by ordeal, etc. GAṬĀDH. bei WILS. — 3) n. = कारङ्क VIÇVA im ÇKDR. eine ausgehöhlte Kokosnuss WILS.

टकादेश (टका + देश) m. wohl das Land der Bāhika (vgl. टका) RĪĀA-TAR. 5, 150. Z. f. d. K. d. M. II, 51.

टकादेशीय (von टकादेश) m. eine bestimmte Gemüsepflanze (s. वास्तूक TRIK. 2, 4, 30.

टकार m. Schlag an den Kopf, Kopfnuss oder Schlag überh., a knock, a rap HAUGHT. तेन क्षिप्ताः प्रतीक्ष्याणां करोटीषु च टकाराः RĪĀA-TAR. 6, 157. अघृष्यटकाराधाने 162. Dieselbe Bed. wohl auch 5, 417.

टकाबुद्ध m. N. pr. eines Mannes RĪĀA-TAR. 7, 482.

टका m. pl. = बाकीक H. 939. — Vgl. टकादेश.

टकार m. Bein. Çiva's H. 4, 47.

टगर 1) adj. schielend H. an. 3, 559. MED. r. 161. Vgl. केकर, टेरक. — 2) m. a) Borax (vgl. टङ्गा) H. an. MED. VARĀH. BRH. S. 16, 25. — b) = क्लेलाविधमगोचर MED. Dieses fasst ÇKDR. als eine einzige Bed. auf, WILS. dagegen zerlegt das Wort in drei Bedd.: wanton play or sport; wandering of the mind, confusion, perplexity; an object of sense.

टङ्क, टङ्कयति und टङ्कति (?) binden DĀĪTUP. 32, 96. bedecken: जल-वतातानेन पात्रेण देहस्थालीं टङ्कयति (als Erkl. von अपिदधाति) Sch. zu KĀTJ. ÇR. 4, 2, 34. 10, 4, 11. टङ्कयति Hdschr.

— वि, partic. विटङ्कित gestempelt, gekennzeichnet: रोमात्सवो मम य-दङ्कितविटङ्कितायाः BĀĪG. P. 4, 16, 36. beladen mit (instr.) 4, 4, 5. Zu विटङ्क steht das partic. wohl in keiner näheren Beziehung, wohl aber viell. zu टङ्क (s. d. am Ende).

टङ्क m. n. A. K. 3, 6, 4, 33. 1) Haxe, Brecheisen, Meissel oder ein ähnliches Werkzeug, m. = पाषाणदारण A. K. 2, 10, 34. H. 919. m. n. = ग्रा-वदारण und खनित्र TRIK. 3, 3, 24. in denselben Bedd. m. H. an. 2, 8. n. = खनित्र, m. = ग्रावदारण MED. k. 23. दार्यतां चैव टङ्कयैः खनित्रैश्च पुरी नुतम् HARIV. 5009. 5012. 15135. टङ्केषु पात्यमानेषु प्राकारेषु महावलेः 15140. केत्तिकुठारैश्चैश्च दान्त्रैश्चिह्नं R. 2, 80, 7. टङ्कैर्मनःशिलगुक्तेव विदार्यमाणा MĀKĪB. 10, 11. षड्नीव टङ्कचिह्नमनःशिलः RAĞH. 12, 80. टङ्क-स्य तैलमथितस्य — न शिलामु भवेद्विधातः VARĀH. BRH. S. 53, 118. — 2) m. Degenscheide H. an. Schwert und Scheide MED. Statt असिकोष hat VIÇVA beim Sch. zu BHATT. 1, 8 अधिकोष und कोष noch ausserdem. — 3) Bergabhang: पर्वताश्चासकृत्क्षिप्ताः सवनाः सवनैकसः । सटङ्कशिखरा भग्नाः समरे मूर्ध्नि ते मया ॥ MBH. 12, 8291. शिलाः सटङ्कशिखराः BĀĪG. P. 8, 10, 45. BURN.: des rochers à la pointe tranchante comme la hache. किमाद्रिं ° BHATT. 1, 8. Sch. 1: = उन्नतप्रदेश, Sch. 2: = पाषाणदारण der Lexicographen (s. u. 1) und dieses = विदीर्णाप्रस्तरभाग. m. n. = अद्रि-

III. Theil.

भित्ति Felsblock oder Felskluft TRIK. m. a cleft, a chasm und auch a peak WILS.; f. the edge or site of a mountain (dieses soll = अद्रिभित्ति sein) ders. Vgl. टङ्कवत्. — 4) m. n. = कपित्थ Ferontia elephantum Corr. TRIK. = नीलकपित्थ H. an. (hier m.) MED. n. die Frucht Suçā. 1, 214, 6. — 5) Bein (जङ्गा), m. n. TRIK. m. H. an. f. MED. — 6) Borax (vgl. टङ्गा, टङ्कन), m. H. an. m. n. MED. — 7) m. Zorn (कोप, viell. urspr. nur ein verlesenes कोष) H. an. MED. Hochmuth, Uebermuth (दर्य), m. HALĀJ. n. ÇABDAR. im ÇKDR. — 8) m. ein best. Gewicht H. an. VIÇVA a. a. O. = 4 Māsha oder 24 Raktikā WILS. ÇKDR. टङ्कसकृत्सुवर्णा VER. 29, 5. — 9) Münze (von dem angegebenen Gewicht) WILS. गुरुमटङ्क Goldmünze LIA. II, 949. टङ्कशतचतुष्टय HIT. 98, 11. — In den beiden letzten Bedd. offenbar = Stempel. — Vgl. टङ्क, जटाटङ्क.

टङ्क m. gestempeltes Silber, Silbergeld (रजतमुद्रा) ŚĀRAS. und BHAR. zu A. K. 2, 8, 1, 7. ÇKDR. eine best. Münze DHŪRTAS. 86, 16 (im Prākrit).

टङ्ककपति (ट° + पति) m. Münzmeister ŚĀRAS. zu A. K. ÇKDR. — Vgl. टङ्कपति.

टङ्ककशाला (ट° + शाला) f. Münze, Münzstätte ŚĀRAS. zu A. K. ÇKDR.

टङ्कटीक (scheinbar ट° + टीक) m. Bein. Çiva's TRIK. 1, 1, 46. — Vgl. कटङ्कट, जटाटङ्क.

टङ्गा m. 1) Borax H. 944. an. 3, 559. °कार dass. MED. r. 161. Suçā. 1, 227, 10. PADDB. zu KĀTJ. ÇR. 2, 1 (S. 176). टङ्गन H. 944. Sch. H. an. 2, 8. MED. k. 23. Vgl. टगर. — 2) pl. N. pr. eines Volkes im Nordosten von Madhjadeça VARĀH. BRH. S. 14, 12. 29 (vgl. auch 9, 17. 31, 15). R. 4, 44, 20. Als Varianten erscheinen तङ्गा und तङ्गन.

टङ्गपति (टङ्क + पति) m. Münzmeister A. K. 2, 8, 1, 7, Sch. H. 723, Sch. — Vgl. टङ्ककपति.

टङ्कवत् (von टङ्क 3.) adj. mit Abhängen versehen: टङ्कवत्तं शिखरिणं वन्दे प्रस्रवणं गिरिम् R. 3, 55, 44.

टङ्कशाला f. = टङ्ककशाला WILS.

टङ्कानक m. Maulbeerbäum (ब्रह्मदारु) ÇABDAR. im ÇKDR.

टकार (टम् onomatop. + कार) 1) m. a) Geheul, Geschrei, Klang: प्रगा-लोलूक ° BĀĪG. P. 3, 17, 9. टकाराघातसंकारकरिकाः (v. l. टकार) RĪĀA-TAR. 5, 417. das Gesumme der Bogensehne TRIK. 3, 3, 351. H. an. 3, 558. MED. r. 161. Vgl. टाकृत. — b) Berühmtheit TRIK. 1, 1, 117. 3, 3, 351. H. an. MED. — c) Staunen, Verwunderung H. an. MED. — 2) f. ई N. eines Strauches, vulg. टकारी RĪĀN. im ÇKDR.

टकारित n. Gesumme: कोदाण्ड ° BHART. 1, 97, v. l. für ककारित.

टङ्ग 1) Spaten (खनित्र), m. H. an. 2, 32. m. n. MED. g. 5. — 2) m. Schwert H. an. m. n. eine besondere Art Schwert MED. — 3) Bein, m. H. an. m. n. MED. — 4) m. Borax ÇABDAR. im ÇKDR. — 5) m. ein best. Gewicht,